

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4011/2020
14.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији су пуномоћници Марина Цветић Мићић и Велисав Мићић, адвокати из ..., против туженог ЈП „Србија шуме“ Београд, ШГ „Голија“ из Ивањице, чији је пуномоћник Саша Милинчић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 842/20 од 18.03.2020. године, у седници од 14.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 842/20 од 18.03.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 842/20 од 18.03.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Ивањици П 689/16 од 23.12.2019. године, ставовима првим и другим изреке усвојен је тужбени захтев тужилаца и тужени је ЈП „Србија шуме“ ШГ „Голија“ обавезан је да им накнади материјалну штету у износу од по 382.674,00 динара са законском затезном каматом од 20.11.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 389.527,00 динара са каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 842/20 од 18.03.2020. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ... 87/18). Ревизијом се указује на погрешну примену материјалног права у нижестепеним

пресудама, односно одговарајућих одредаба Закона о враћању имовине и обештећењу и Закона о шумама, али се не указује на законске разлоге за подношење посебне ревизије, у смислу члана 404. ЗПП. Такође, ревизијом се оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се посебна ревизија не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 25.07.2016. године тражена је накнада штете у износу од 900.000,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима када вредност предмета спора побојаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора ни за једног од тужилаца очигледно не прелази ревизијски цензус из наведене законске одредбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић